

SERVIU EL SENYOR AMB ALEGRIA

Carta als joves: Crist viu!

Estimat/da jove: el nostre estimat bon papa Francesc, fa cinc anys, el 25 de març de 2019, et va escriure una preciosa carta. Sí, efectivament, ja han passat cinc anys i potser encara ni la coneixes. Es titula *Crist viu*. Llegeix-la sencera ara que ja has acabat el curs i els exàmens, ara que disposes d'una mica més de temps per a tu, per a cuidar la teva vida interior, per a meditar i pregar. Val la pena! És entranyable. Te l'ha escrit amb molta tendresa i estimació, pensant molt en tu. De fet, ens l'adreça també a tots i a totes: pastors i fidels. És que, com ell mateix afirma, «ésser joves, més que una edat, és un estat del cor». En la seva paraula ressonen les veus de milers de creients d'arreu del món que van fer arribar les seves opinions al Sínode sobre els joves que es va celebrar durant l'octubre de l'any 2018. Fins i tot joves no creients van desitjar compartir suggeriments que van suscitar en ell noves qüestions.

Saps? Hauríem d'aprendre més a mirar la realitat com ho fa el papa Francesc, amb esperança: «en totes les situacions buides i doloroses —afirma— (...) hi ha un camí de sortida». En aquest camí, ell et proposa que et deixis estimar per Déu, que et deixis prendre per Crist que és viu i et vol viu, que invoquis i deixis actuar en tu l'Esperit Sant. Ets infinitament estimat per Déu, en qualsevol circumstància, no ho oblidis mai. Crist és viu, no és només un bon exemple del passat, sinó que és el teu Amic en majúscula, no ho dubtis. Enamora't d'Ell, et diu el Papa! Aquest enamorament farà que et llevi cada matí, i determinarà en què ocupes les tardes i els caps de setmana, què llegeixes, amb qui et relaciones, què et sacseja el cor i què justifica la teva gratitud. Viu estimant!

Francesc, que sap escoltar i té en compte els qui són a les perifèries geogràfiques i existencials,

recorda a la seva carta que durant el Sínode esmentat, un dels joves auditors, provinent de les illes Samoa, va parlar de l'Església com si fos una canoa en la qual els ancians ajuden a mantenir la direcció guiant-se per la posició dels estels, mentre els joves remen amb força imaginant el que els espera més enllà. El Papa vol que tots pugem a la mateixa canoa i entre tots busquem un món millor, amb l'impuls sempre nou de l'Esperit Sant. Des de

la Delegació diocesana de Pastoral de Joventut i les diverses realitats juvenils de les parròquies, comunitats, escoles cristianes, presents a la nostra diòcesi de Tortosa, sàpigues que comptem amb tu per continuar remant junts a la mateixa canoa de la nostra Església.

† **Sergi Gordo Rodríguez**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

ASPECTES DE LA DOCTRINA SOCIAL DE L'ESGLÉSIA

L'autoritat política com a servei al bé comú (I)

La Doctrina Social de l'Església entén el poder polític i la pràctica de la política en un sentit positiu. És a dir, en un sentit constructiu, ja que la política és la manera idònia i adient de cadascuna de les persones, i de la societat en el seu conjunt, per a gestionar el bé comú.

L'Església s'ha confrontat amb diverses concepcions de l'autoritat, te-

nint sempre cura de defensar i proposar un model fundat en la naturalesa social de les persones.

L'autoritat política és, per tant, necessària per raó de les tasques que se li assignen, i ha de ser un component positiu i insubstituïble de la convivència civil.

L'autoritat política ha de garantir la vida ordenada i recta de la comunitat,

sense suplantar la lliure activitat de les persones i dels grups, sinó disciplinant-la i orientant-la cap a la realització del bé comú, respectant i tutelant la independència dels subjectes individuals i socials.

El subjecte de l'autoritat política és el poble, considerat íntegrament com a titular de la sobirania. L'autoritat ha de deixar-se guiar per la llei moral: to-

ta la seva dignitat deriva d'exercitar-la en l'àmbit de l'ordre moral, que té Déu com a primer principi i com a darrer fi. Ha de reconèixer, respectar i promoure els valors humans i morals essencials i emetre lleis justes, és a dir, conforme a la dignitat de la persona humana i als dictàmens de la recta raó.

Mn. Eduard Salinas Muñoz

SERVID AL SEÑOR CON ALEGRÍA

Carta a los jóvenes: ¡Cristo vive!

Estimado/da joven: nuestro querido buen papa Francisco, hace cinco años, el 25 de marzo de 2019, te escribió una preciosa carta. Sí, efectivamente, ya han pasado cinco años y quizás aún no la conoces. Se titula *Cristo vive*. Léela entera ahora que ya has acabado el curso y los exámenes, ahora que dispones de algo más de tiempo para ti, para cuidar tu vida interior, para meditar y rezar. ¡Vale la pena! Es entrañable. Te la ha escrito con mucha ternura y cariño, pensando mucho en ti. De hecho, nos la dirige también a todos y a todas: pastores y fieles. Es que, como él mismo afirma, «ser jóvenes, más que una edad, es un estado del corazón». En su palabra resuenan las voces de miles de creyentes de todo el mundo que hicieron llegar sus opiniones al Sínodo sobre los jóvenes que se celebró durante octubre del año 2018. Incluso jóvenes no creyentes desearon compartir sugerencias que suscitaron en él nuevas preguntas.

¿Sabes? Deberíamos aprender más a mirar la realidad como lo hace el papa Francisco, con esperanza: «en todas las situaciones vacías y dolorosas —afirma— (...) hay un camino de salida». En este camino, él te propone que te dejes amar por Dios, que te dejes tomar por Cristo que está vivo y te quiere vivo, que invoques y dejes actuar en ti al Espíritu Santo. Eres infinitamente amado por Dios, en cualquier circunstancia, no lo olvides nunca. Cristo está vivo, no es solo un buen ejemplo del pasado, sino que es tu Amigo en mayúscula, no lo dudes. ¡Enamórate de Él, te dice el Papa! Este enamoramiento hará que te levantes cada mañana, y determinará en qué ocupas las tardes y los fines de semana, qué lees, con quién te relacionas, qué te sacude el corazón y qué justifica tu gratitud. ¡Vive amando!

Francisco, que sabe escuchar y tiene en cuenta a los que están en las periferias geográficas y existenciales, recuerda en su carta que durante el Sínodo mencionado, uno de los jóvenes auditores, proveniente de las islas Samoa, habló de la Iglesia como si fuera una canoa en la cual los ancianos ayudan a mantener la dirección guiándose por la posición de las estrellas, mientras los jóvenes reman con fuerza imaginando lo que les espera más allá. El Papa quiere que todos subamos a la misma canoa y entre todos busquemos un mundo mejor, con el impulso siempre nuevo del Espíritu Santo. Desde la Delegación diocesana de Pastoral de Juventud y las diversas realidades juveniles de las parroquias, comunidades, escuelas cristianas, presentes en nuestra diócesis de Tortosa, se pas que contamos contigo para continuar remando juntos en la misma canoa de nuestra Iglesia.

† **Sergi Gordo Rodríguez**
Obispo de Tortosa

Celebració de la festa de la Mare de Déu de Montserrat

El dia 27 d'abril se celebrà la festa de la Mare de Déu de Montserrat, patrona de Catalunya. A les 20 h, Mn. Josep M. Membrado celebrà l'Eucaristia a la que van participar-hi alguns regidors de l'Ajuntament de Tortosa i un bon grup de tortosins i tortosines de diferents parròquies de la ciutat que emplenàvem l'ermita de la qual s'encarrega la parròquia de Sant Blai. El Sr. Toni Perulles va dirigir els cants.

Mn. Josep M. Membrado en l'homilia ens digué: «Estimats germans i germanes, ens hem reunit amb molt de goig en aquesta ermita dedicada a la Mare de Déu de Montserrat. Felicitats a les qui avui celebren el sant. Maria, "Rosa d'Abri", està enmig nostre; és molt a prop de cadascú de nosaltres i ens sentim cridats a ser com Maria, molt a prop de Jesús. En la primera lectura que hem proclamat, ja després de la Resurrecció del Senyor, hem escoltat que els apòstols, "Tots, unànimement, assistien sens falta a les hores de pregària amb les dones, amb Maria, la mare de Jesús i els parents d'ell"».

Arribat el moment de les pregàries vam demanar al Senyor que atorgui l'esperit d'oració a Catalunya: «que el nostre poble que venera la Mare de Déu, aconseguixi una pau serena; que la Mare de Déu que tant va sofrir al peu de la Creu, ens ajudi en els nostres moments de patiment i dolor; per tots nosaltres,

que seguint el seu exemple ens ajude en el nostre caminar cap a Crist. Preguem el Senyor», responíem a cada petició.

El cant de l'ofertori fou *Noia del poble, Maria* i el de la comunió el *Magnificat* i *Déu és amb vós, Maria*. Abans de la benedicció final, Mn. Josep M. Membrado va felicitar totes les que portaven el nom de la Mare de Déu sota l'advocació de Montserrat i va invitar-les a pujar al presbiteri per poder felicitar-les tots. Ens donà la benedicció i amb el cant del *Violai* ens vam acomiadar. Que la Mare de Déu sigui sempre la nostra companyia.

Maria Joana Querol Beltrán

Confirmacions a Santa Maria del Mar

El dissabte 4 de maig, a les 18 h, el bisbe Sergi va confirmar 5 adolescents, acompanyats de tota la comunitat i dels xiquets de la catequesi de Primera Comunió. Esperem que l'Esperit Sant entri en els seus cors i el seu amor els ajudi a estimar sempre.

Mossens i catequistes de la parròquia

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «Avui dia, ingents recursos financers i tecnologies innovadores, que podrien emprar-se per a fer que l'aigua fos font de vida i progrés per a tots, es desvien cap a la producció d'armes. Mai abans ha estat tan urgent invertir en el diàleg i en la pau» (22 de març).

@Pontifex_es: «El Senyor no assenyala amb el dit, sinó que obre els seus braços: ens ho mostra Jesús en la creu. Ell mai tanca la porta, sinó que ens convida a entrar; no ens manté a distància, sinó que ens acull. Transmetem el seu missatge d'amor que allibera el cor i ens omple d'alegria» (22 de març).

@Pontifex_es: «Crist viu i t'estima infinitament. Ell, que va donar la seva vida per tu, no espera que arribis a la perfecció per a estimar-te. Mira els seus braços oberts en la creu i deixa't salvar de nou una vegada i una altra» (25 de març).

@Pontifex_es: «Les arrels de la fe es troben en l'àrid terreny del Calvari, on Jesús, en morir, va fer germinar l'esperança: ens va obrir el camí al cel, ens va donar la vida eterna, ens va portar la salvació» (26 de març).

Tridu en honor al Sant Crist de la Puríssima

Els dies 1, 2 i 3 de maig se celebrà al monestir de la Puríssima el Tridu en honor al Sant Crist tan estimat pels tortosins i tortosines. El primer dia celebrà l'Eucaristia Mn. Javier Goñi San Miguel, operari diocesà. Els tres dies s'inicià la celebració amb les pregàries del Tridu pròpies de cada dia.

El del primer dia fou a càrrec de la Sra. Cinta Fontanet, presidenta de l'Agrupació de Confraries de Setmana Santa de Tortosa. També s'encarregà de la part musical dels tres dies del Tridu. S'inicià amb l'acte de contrició i una oració igual per a tots els dies i, tot seguit, la pregària corresponent al dia de la celebració. Finalment, unes invocacions i l'oració final, les mateixes per als tres dies.

El segon dia celebrà l'Eucaristia Mn. Josep M. Membrado, prior de la Confraria del Sant Crist de la Puríssima, després de fer el Tridu la Sra. Lourdes Ramón, presidenta de la Cort d'Honor de la Mare de Déu de la Cinta i també membre de la Confraria del Sant Crist de la Puríssima.

El dia final del tridu celebrà l'Eucaristia el Sr. Bisbe, Mons. Sergi Gordo. El res del Tridu va fer-lo la Sra. Cinta Fontanet.

Acabada l'acció de gràcies, la presidenta de l'Agrupació de Confraries de Setmana Santa, agraià al Sr. Bisbe la celebració de l'Eucaristia i l'invità a l'acte de la baixada del Sant Crist pel riu el dia 14 de setembre, dia que se celebra l'Exaltació de la Santa Creu. També donà les gràcies al prior, Mn. Josep M. Membrado, per la seva col·laboració els tres dies del Tridu, i va tenir un record espe-

cial pel sacerdot Javier Sánchez, que atenia les religioses concepcionistes de Saragossa i fou traslladat a la Casa del Pare a conseqüència d'un accident.

Després de la benedicció final del Sr. Bisbe, vam cantar *Regina coeli laetare* i mentre veneràvem la relíquia vam cantar els *Goigs*. Donem gràcies a Déu perquè vam poder celebrar el Tridu del Sant Crist de la Puríssima que tant estimem els tortosins.

Maria Joana Querol Beltrán

Festa de la Unció dels Malalts

El diumenge 5 de maig, a les parròquies de Flix, Riba-roja i Vinebre vam celebrar la Festa de la Unció dels Malalts.

Un bon grup de persones es van apropar per rebre aquest sagrament, un sagrament de vius, que comunitàriament demanen l'ajuda en els moments de malaltia o limitacions de la salut.

Ho vam fer ajudats de la pregària de la comunitat perquè junts celebrem els sagraments, junts donem gràcies i demanem per les necessitats de les persones malaltes.

Mn. Jordi Centelles Llop

Rector de Flix, Riba-roja d'Ebre i Vinebre

Diàleg sobre la Pastoral de la Salut a Benicarló

El dissabte 4 de maig, al saló parroquial de Sant Pere a Benicarló, les tres parròquies van ser convocades per a escoltar i ser animades pel Sr. Bisbe. És el començament d'una Pastoral de la Salut a Benicarló de manera més organitzada

i interparroquial. El Sr. Bisbe ens va animar a viure des de la fe l'acompanyament als malalts i les pròpies malalties o moments difícils. Esperem que poc a poc puguem treballar cada dia més junts.

Mossens de Benicarló

AGENDA

Dilluns 24, l'Ampolla, a les 12 h, festa de Sant Joan.

Del 27 a l'1 de juliol, pelegrinatge diocesà a Lourdes.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

24. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Is 49,1-6 / SI 138 / Fets 13,22-26 / Lc 1,57-66.80]. Naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor, patró de la diòcesi de Lleida.

25. ■ Dimarts [2R 19,9b-11.14-21.31-35a.36 / SI 47 / Mt 7,6.12-14]. Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (†1142), abat; santa Oròsia, vg. i mr.

26. ■ Dimecres [2R 22,8-13;23,1-3 / SI 118 / Mt 7,15-20]. Lleida, Sant Feliu de Llobregat, Tortosa i Urgell: □ Sant Josepmaria Escrivà de Balaguer (Barbastre, 1902 - Roma, 1975), prev. fund. de l'Opus Dei; sant Pelai o Pela-

gi, noi mr. de la castedat, a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo; sants Joan i Pau (Joanipol), germans mrs.; sant David, ermità (s. V); santa Perseveranda, vg.; beata Magdalena Fontaine, vg. i mr.

27. ■ Dijous [2R 24,8-17 / SI 78 / Mt 7,21-29]. Mare de Déu del Perpetu Socors, patrona de la Seguretat Social i del cos de sanitat; sant Ciril d'Alexandria (370-444), bisbe i doctor de l'Església; sant Zoile, mr.; beat Tomàs d'Orvieto, rel. servita.

28. ■ Divendres [2R 25,1-12 / SI 136 / Mt 8,1-4]. Sant Ireneu (s. II), bisbe de Lió i mr., deixeble de Policarp d'Esmirna; sant Pau I, papa (757-767);

sant Argimir, monjo i mr.; santa Marcel·la, mr.

29. ■ Dissabte [Fets 12,1-11 / SI 33 / 2Tm 4,6-8.17-18 / Mt 16,13-19]. Sant Pere (o Quefes), de Betsaida, i sant Pau (o Pol), de Tars, apòstols, puntals de l'Església (s. I); santa Maria, mare de Joan-Marc; sant Cir, bisbe de Gènova.

30. ■ Diumenge vinent, XIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Sa 1, 13-15;2,23-24 / SI 29 / 2Co 8,7.9.13-15 / Mc 5,21-43 (o bé, més breu: 5,21-24.35b-43)]. Sants protomàrtirs de l'Església de Roma, en temps de Neró (s. I); sant Marçal de Llemotges, bisbe; santa Emilià, vg.

Diumenge XII de durant l'any (B)

COMENTARI

«Per què sou tan porucs? Encara no teniu fe?»

A la vida del creient hi ha moments de tot: moments de calma i moments de mar encrespada. Quan tot va bé, és fàcil de seguir el Senyor, però quan les coses es torcen ja se'ns fa tot més difícil. D'aquí l'actitud dels apòstols, quan veuen que *s'aixecà un temporal de vent tan fort que les onades queien sobre la barca i s'anava omplint*; i en canvi, *Jesús dormia amb el cap reclinat en un coixí*. Ja hi era el Senyor, però semblava que no s'assabentava del que estava succeint o que en passava. Per això el crít: *Mestre, no veieu que ens enfonsem?* Hi és Jesús, el veuen, però la seva fe no és massa forta ni profunda. No tenen prou fe per creure incondicionalment en ell: *Per què sou tan porucs? Encara no teniu fe?* Diríem que tenen més fe en els seus miracles que en la seva persona. Però per l'altra banda no acaben de descobrir l'autèntica realitat de Jesús: *Qui deu ser aquest que fins el vent i l'aigua l'obeeixen?* Poc a poc aniran descobrint més profundament qui és el seu Mestre, dominador del mar i de les tempestes com subratlla el llibre de Job: *Qui posà les portes que limiten la mar quan naixia plena d'insolència... jo vaig retallar les seves vores i la vaig tancar amb portes i barrots*. Pau ens dirà que és Jesús, Senyor de la vida i de la mort: *Un ha mort per tots, perquè els qui viuen no visquin ja per a ells mateixos sinó per a aquell que ha mort per tots i ha ressuscitat*. Aquesta ha de ser la nostra fe que ens ha de donar pau i serenitat àdhuc en els moments que Déu sembla guardar silenci o quan permet l'oposició i la tempesta en la nostra vida. Confiança total en aquell que ha vençut la mateixa mort. Ens hem de preguntar si la nostra fe és prou ferma i arrelada per seguir-lo fins i tot quan hi ha creu i tempesta, quan s'aixequen grans onades en contra, quan sembla que ell dorm o no hi és. El que ens ha de preocupar és viure la vida nova que ens ha donat el Crist. *Aquells que viuen en Crist són una creació nova*. Som d'aquests, nosaltres? Vivim aquesta fe?

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre de Job (Jb 38,1.8-11)

El Senyor, des de la tempesta, digué a Job: «¿Qui posà les portes que limiten la mar quan naixia plena d'insolència, i jo la vestia amb les boires i li donava, per bolquers, la nuvolada? Jo vaig retallar les seves vores i la vaig tancar amb portes i barrots, tot dient-li: Fins aquí et permeto de venir, no més enllà. Atura la insolència de les teves ones.»

► Salm responsorial (106)

R. *Enaltiu el Senyor, perdura eternament el seu amor.*

Uns comerciants que s'embarcaren / i es feren mar endins / foren testimonis de les obres del Senyor, / dels seus prodigis en alta mar. R.

A una ordre seva es girà un huracà / que aixecava grans onades: / es veien al cel, es veien al fons, / i, extenuats de mareig, no es tenien drets, / no hi valia res la seva perícia. R.

En les seves penes cridaren el Senyor, / i els salvà d'aquell perill: / apaivagà el temporal i vingué la bonança, / es calmaren les onades del mar. R.

I els va dur fins al port, / plens de goig per la calma retrobada. / Que reconeguïn els favors del Senyor, / els prodigis que ha fet en bé dels homes. R.

► Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 5,14-17)

Germans, l'amor que el Crist ens té ens obliga: hem de reconèixer que un ha mort per tots. I és que tots han mort, però ell ha mort per tots, perquè els qui viuen no visquin ja per a ells mateixos, sinó per a aquell que ha mort per tots i ha ressuscitat. Per això nosaltres, des d'ara, ja no valorem ningú per la seva condició mortal, i si en altre temps havíem valorat així el Crist, ara ja no ho fem. Aquells qui viuen en Crist són una creació nova; tot el que era antic ha passat, ha començat un món nou.

► Lectura de l'Evangelí segons sant Marc (Mc 4,35-41)

Un dia, cap al tard, Jesús diu als deixebles: «Passem a l'altra riba.» Deixaren, doncs, la gent, i se l'endugueren en la mateixa barca on es trobava. Vora d'ells seguien també altres barques. Mentrestant s'aixecà un temporal de vent tan fort que les onades queien sobre la barca i s'anava omplint. Jesús era a popa, dormint amb el cap reclinat en un coixí. Ells el criden i li diuen: «Mestre, no veieu que ens enfonsem?» Jesús es desvetllà, renyà el vent i digué a l'aigua: «Calla i estigues quieta.» El vent amainà i seguí una gran bonança. Després els digué: «Per què sou tan porucs? Encara no teniu fe?» Ells, plens de gran respecte, es preguntaven l'un a l'altre: «Qui deu ser aquest, que fins el vent i l'aigua l'obeeixen?»

► Lectura del libro de Job (Jb 38,1.8-11)

El Señor habló a Job desde la tormenta: «¿Quién cerró el mar con una puerta, cuando salía impetuoso de su seno, cuando le puse nubes por mantillas y nubes tormentosas por pañales, cuando le establecí un límite poniendo puertas y cerrojos, y le dije: “Hasta aquí llegarás y no pasarás; aquí se romperá la arrogancia de tus olas”?».

► Salmo responsorial (106)

R. *¡Dad gracias al Señor, porque es eterna su misericordia!*

Entraron en naves por el mar, / comerciando por las aguas inmensas. / Contemplaron las obras de Dios, / sus maravillas en el océano. R.

Él habló y levantó un viento tormentoso, / que alzaba las olas a lo alto; / subían al cielo, bajaban al abismo, / se sentían sin fuerzas en el peligro. R.

Pero gritaron al Señor en su angustia, / y los arrancó de la tribulación. / Apaciguó la tormenta en suave brisa, / y enmudecieron las olas del mar. R.

Se alegraron de aquella bonanza, / y él los condujo al ansiado puerto. / Den gracias al Señor por su misericordia, / por las maravillas que hace con los hombres. R.

► Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Cor 5,14-17)

Hermanos: Nos apremia el amor de Cristo al considerar que, si uno murió por todos, todos murieron. Y Cristo murió por todos, para que los que viven ya no vivan para sí, sino para el que murió y resucitó por ellos. De modo que nosotros desde ahora no conocemos a nadie según la carne; si alguna vez conocimos a Cristo según la carne, ahora ya no lo conocemos así. Por tanto, si alguno está en Cristo es una criatura nueva. Lo viejo ha pasado, ha comenzado lo nuevo.

► Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 4,35-41)

Aquel día, al atardecer, dijo Jesús a sus discípulos: «Vamos a la otra orilla.»

Dejando a la gente, se lo llevaron en barca, como estaba; otras barcas lo acompañaban. Se levantó una fuerte tempestad y las olas rompían contra la barca hasta casi llenarla de agua. Él estaba a popa, dormido sobre un cabezal. Lo despertaron, diciéndole: «Maestro, ¿no te importa que perezcamos?» Se puso en pie, increpó al viento y dijo al mar: «¡Silencio, enmudece!» El viento cesó y vino una gran calma.

Él les dijo: «¿Por qué tenéis miedo? ¿Aún no tienen fe?» Se llenaron de miedo y se decían unos a otros: —«¿Pero quién es éste? ¡Hasta el viento y el mar le obedecen!»